

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

22 decembrie 2008 *

În cauza C-443/07 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 21 septembrie 2007,

Isabel Clara Centeno Mediavilla, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Sevilla (Spania),

Delphine Fumey, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Bruxelles (Belgia),

Eva Gerhards, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Bruxelles,

Iona M. S. Hamilton, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Bruxelles,

* Limba de procedură: franceza.

Raymond Hill, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Bruxelles,

Jean Huby, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Bruxelles,

Patrick Klein, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Bruxelles,

Domenico Lombardi, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Bruxelles,

Thomas Millar, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Londra (Regatul Unit),

Miltiadis Moraitis, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Wezembeek-Oppem (Belgia),

Ansa Norman Palmer, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Bruxelles,

Nicola Robinson, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Bruxelles,

François-Xavier Rouxel, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Bruxelles,

Marta Silva Mendes, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Kraainem (Belgia),

Peter van den Hul, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Tervuren (Belgia),

Fritz Von Nordheim Nielsen, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Charlottenlund (Danemarca),

Michaël Zouridakis, funcționar al Comisiei Comunităților Europene, cu domiciliul în Sint Stevens Woluwe (Belgia),

reprezențați de G. Vandersanden și L. Levi, avocați,

recurenți,

celelalte părți în proces fiind:

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de domnii J. Currall și H. Krämer, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de doamna M. Arpio Santacruz și de domnul M. Bauer, în calitate de agenți,

intervenient în primă instanță,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul C. W. A. Timmermans, președinte de cameră, domnii J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Küris și doamna C. Toader (raportor), judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,
grefier: domnul M.-A. Gaudissart, șef de unitate,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 19 iunie 2008,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 4 septembrie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Prin recursul formulat, doamnele Centeno Mediavilla, Fumey, Gerhards, Hamilton, domnii Hill, Huby, Klein, Lombardi, Millar, Moraitis, doamnele Palmer, Robinson, domnul Rouxel, doamna Silva Mendes, domnii van den Hul, Von Nordheim Nielsen și Zouridakis solicită anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 11 iulie 2007, Centeno Mediavilla și alții/Comisia (T-58/05, Rep., p. II-2523, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care Tribunalul a respins acțiunea formulată împotriva deciziilor de recrutare a fiecăruia dintre aceștia (denumite în continuare „deciziile în litigiu”), în măsura în care, prin aceste decizii, se stabilește încadrarea funcționarilor menționați potrivit dispozițiilor tranzitorii din Statutul funcționarilor Comunităților Europene, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 723/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 (JO L 124, p. 1, denumit în continuare „statutul”).

Cadrul juridic

- ² Regulamentul nr. 723/2004 a intrat în vigoare la 1 mai 2004.

- 3 Articolul 2 alineatul (1) din anexa XIII la statut stabilește criteriile de corespondență dintre gradele funcționarilor prevăzute de Statutul funcționarilor Comunităților Europene în versiunea aplicabilă până la 30 aprilie 2004 (denumit în continuare „vechiul statut”) și cele prevăzute de statut. Aceste criterii sunt indicate în tabelul următor:

Vechiul grad	Noul grad (inter-mediar)	Vechiul grad	Noul grad (inter-mediar)	Vechiul grad	Noul grad (inter-mediar)	Vechiul grad	Noul grad (inter-mediar)
A 1	A *16						
A 2	A *15						
A 3/LA 3	A *14						
A 4/LA 4	A *12						
A 5/LA 5	A *11						
A 6/LA 6	A *10	B 1	B *10				
A 7/LA 7	A *8	B 2	B *8				
A 8/LA 8	A *7	B 3	B *7	C 1	C *6		
		B 4	B *6	C 2	C *5		
		B 5	B *5	C 3	C *4	D 1	D *4
				C 4	C *3	D 2	D *3
				C 5	C *2	D 3	D *2
						D 4	D *1

4 Articolul 5 alineatul (5) din statut prevede:

„Funcționarii care aparțin aceleiași grupe de funcții fac obiectul unor condiții identice de recrutare și de evoluție a carierei.”

5 Articolul 7 alineatul (1) din statut prevede:

„Autoritatea împuternicită să facă numiri [(denumită în continuare «AIPN»)] repartizează fiecare funcționar, prin numire sau prin transfer, într-un post din grupa sa de funcții corespunzătoare gradului său, acționând exclusiv în interesul serviciului și fără a ține seama de cetățenie.”

6 Potrivit articolului 10 din statut, al cărui cuprins coincide cu cel al articolului 10 din vechiul statut, Comitetul pentru statutul funcționarilor, compus dintr-un număr egal de reprezentanți ai instituțiilor Comunităților și de reprezentanți ai comitetelor pentru personal ale acestora, „este consultat de către Comisie în privința oricărei propuneri de revizuire a statutului”.

7 Articolul 31 alineatul (1) din statut prevede:

„Candidații astfel selectați sunt numiți în gradul din grupa de funcții indicat în anunțul concursului la care au fost acceptați.”

- 8 Anexa XIII la statut, intitulată „Măsuri tranzitorii aplicabile funcționarilor Comunitalților” prevede la articolul 1:

„(1) În perioada 1 mai 2004-30 aprilie 2006, alineatele (1) și (2) ale articolului 5 din statut se înlocuiesc cu următorul text:

«(1) Posturile reglementate de statut se clasifică, în funcție de natura și nivelul funcțiilor cărora le corespund, în patru categorii, desemnate în ordine ierarhică descrescătoare prin literele A*, B*, C*, D*.

(2) Categoria A* cuprinde douăsprezece grade, categoria B* nouă grade, categoria C* șapte grade, iar categoria D* cinci grade.»

(2) Orice referire la data recrutării se înțelege ca referire la data angajării în muncă.”

- 9 Articolul 12 din anexa XIII la statut prevede:

„(1) În perioada 1 mai 2004-30 aprilie 2006, orice referire la gradele din grupele de funcții AST și AD din articolul 31 alineatele (2) și (3) din statut trebuie interpretată conform regulilor următoare:

— AST 1-AST 4: C *1-C *2 și B *3-B *4

— AD 5-AD 8: A *5-A *8

— AD 9, AD 10, AD 11, AD 12: A *9, A *10, A *11, A *12.

(2) Dispozițiile articolului 5 alineatul (3) din statut nu se aplică funcționarilor recrutați pe liste de candidați eligibili stabilite în urma concursurilor publicate înainte de 1 mai 2004.

(3) Funcționarii înscrși pe o listă de candidați eligibili înainte de 1 mai 2006 și recrutați în perioada 1 mai 2004-30 aprilie 2006 sunt încadrați:

— atunci când lista este stabilită pentru categoria A*, B* sau C*, în gradul publicat în anunțul de concurs,

— atunci când lista este stabilită pentru categoria A, LA, B sau C, conform tabelului următor:

Gradul concursului	Gradul recrutării
A 8/LA 8	A *5
A 7/LA 7 și A 6/LA 6	A *6
A 5/LA 5 și A 4/LA 4	A *9
A 3/LA 3	A *12
A 2	A *14
A 1	A *15
B 5 și B 4	B *3
B 3 și B 2	B *4
C 5 și C 4	C *1
C 3 și C 2	C *2"

Istoricul cauzei

¹⁰ Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, în perioada cuprinsă între 11 aprilie 2001 și 18 iunie 2002, mai multe anunțuri de concursuri generale pentru a constitui rezerve de recrutare de administratori de carieră A 7/A 6 (COM/A/6/01, COM/A/9/01, COM/A/10/01, COM/A/1/02, COM/A/3/02 și CC/A/12/02), de administratori adjuncți de carieră A 8 (concurs COM/A/2/02) și de asistenți adjuncți de carieră B 5/B 4 (concurs COM/B/1/02).

¹¹ La rubrica intitulată „Condiții de recrutare”, aceste anunțuri de concursuri precizau că înscrierea candidaților care au reușit la concurs pe listele candidaților eligibili le dă dreptul de a fi recrutați în funcție de necesitățile serviciilor.

- 12 La punctul D, intitulat („Informații generale”), al anunțurilor de concurs COM/A/1/02 și COM/A/2/02, figura următoarea mențiune:

„Comisia a transmis Consiliului în mod formal o propunere de modificare a statutului. Această propunere conține în special un nou sistem de carieră. Prin urmare, există posibilitatea ca acelor candidați care au reușit la acest concurs să li se propună o recrutare pe baza noilor dispoziții statutare, în măsura în care acestea au fost adoptate de către Consiliu.”

- 13 Anunțul de concurs COM/A/3/02 conținea o mențiune aproape identică, referitoare la „dispozițiile noului statut”.

- 14 Listele candidaților eligibili stabilite în urma concursurilor COM/A/6/01, COM/A/9/01 și COM/A/10/01 (denumite în continuare „concursurile din 2001”) au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* din 19 noiembrie 2002 (concursul COM/A/6/01), din 8 martie 2003 (concursul COM/A/10/01) și, respectiv, din 2 iulie 2003 (concursul COM/A/9/01).

- 15 Scrisorile prin care candidații care au reușit la concursurile din 2001 au fost informați despre înscrierea lor pe listele candidaților eligibili indicau în special că valabilitatea acestor liste trebuia să expire la 31 decembrie 2003.

- 16 În cursul lunii decembrie 2003, Direcția Generală Personal și Administrație a Comisiei a adresat o scrisoare fiecărui candidat care a reușit la concursurile din 2001, prin care le indica faptul că valabilitatea diferitelor liste ale candidaților eligibili era prelungită până la 31 decembrie 2004.

- 17 Listele candidaților eligibili întocmite în urma concursurilor COM/A/1/02, COM/A/2/02, COM/A/3/02, COM/B/1/02 și CC/A/12/02 au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* din 19 decembrie 2003 (concursul CC/A/12/02), din 23 martie 2004 (concursurile COM/A/1/02 și COM/A/2/02) și, respectiv, din 18 mai 2004 (concursul COM/A/3/02 și COM/B/1/02).
- 18 Cei 17 recurenți au fost înscriși înainte de 1 mai 2004 pe una dintre aceste liste de candidați eligibili.
- 19 Doamnele Fumey, Gerhards și Hamilton, precum și domnul Millar au primit o scrisoare cu o ofertă de recrutare înainte de 1 mai 2004.
- 20 Toți recurenții au fost numiți funcționari stagiați prin deciziile în litigiu, adoptate ulterior datei de 1 mai 2004 și care au început să producă efecte la o dată cuprinsă în perioada 1 mai 2004-1 decembrie 2004.
- 21 Prin deciziile atacate, recurenții au fost încadrați în grad în temeiul articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, și anume în gradul B *3 (concursul COM/B/1/02), în gradul A *5 (concursul COM/A/2/02) și, respectiv, în gradul A *6 (toate celelalte concursuri).

- 22 Între 6 august 2004 și 21 octombrie 2004, fiecare recurent a introdus o reclamație, în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut, îndreptată împotriva deciziei prin care a fost numit funcționar stagiar, în măsura în care aceasta stabilea, în temeiul articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, încadrarea într-un grad mai puțin favorabil decât cel indicat în anunțul de concurs.
- 23 Prin decizii adoptate între 21 octombrie 2004 și 22 decembrie 2004, AIPN a respins reclamațiile introduse de recurenți.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

Acțiunea în fața Tribunalului

- 24 Printr-o cerere introductivă unică, depusă la grefa Tribunalului la 3 februarie 2005, recurenții au introdus o acțiune prin care au solicitat anularea deciziilor în litigiu, în măsura în care, prin aceste decizii, se stabilește încadrarea acestora în temeiul articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, precum și reconstituirea carierei lor, acordarea de dobânzi de întârziere pentru toate sumele corespunzătoare diferenței dintre salariul prevăzut de vechiul statut și cel care le-a fost acordat și, în sfârșit, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

25 În susținerea concluziilor în anulare, recurenții invocă, în primul rând, excepția de nelegalitate a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, invocând șapte argumente întemeiate pe încălcarea articolului 10 din vechiul statut, pe nerespectarea drepturilor dobândite înainte de intrarea în vigoare a statutului, precum și a principiilor securității juridice și neretroactivității, pe încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării, pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, pe încălcarea articolului 31 alineatul (1) din statut și, respectiv, pe încălcarea articolelor 5 și 7 din acesta.

26 În al doilea rând, recurenții au susținut că, prin deciziile în litigiu, Comisia a încălcat principiile bunei administrări, solitudinii, transparenței, protecției încrederii legitime, bunei-credințe, egalității de tratament și nediscriminării, precum și regula echivalenței gradului și a postului.

Hotărârea atacată

27 Tribunalul a respins acțiunea, considerând neîntemeiate toate argumentele formulate de recurenți.

28 Acesta a respins în primul rând excepția de nelegalitate a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, considerând lipsite de temei toate argumentele invocate în susținerea acesteia.

29 Cu privire la încălcarea articolului 10 al doilea paragraf a doua teză din vechiul statut, Tribunalul a reamintit, la punctele 35-42 din hotărârea atacată, că Comisia are o obligație de consultare care cuprinde, în afară de propunerile formale, modificările substanțiale aduse de aceasta propunerilor deja examinate. Caracterul fie substanțial, fie punctual și limitat al modificărilor în cauză trebuie evaluat, potrivit Tribunalului, din punctul de vedere al obiectului și al locului prevederilor modificate în dispozitivul de ansamblu propus spre adoptare, și nu din punctul de vedere al consecințelor individuale pe care le pot avea asupra situației unor persoane ce pot fi vizate prin punerea lor în aplicare.

30 În speță, înlocuirea gradului A *7 cu gradul A *6 avută în vedere în propunerea legată de dispoziția care a devenit articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut reprezintă o modificare punctuală a dispozițiilor tranzitorii către noua structură a carierelor, al cărei sistem și substanță nu apar ca fiind repuse în discuție de respectiva modificare astfel încât să justifice o nouă consultare a Comitetului pentru statutul funcționarilor.

31 În ceea ce privește nerespectarea drepturilor dobândite de recurenți înainte de intrarea în vigoare a statutului, precum și a principiilor securității juridice și neretroactivității, Tribunalul a reținut, la punctele 48-62 din hotărârea atacată, că articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut nu produce efecte retroactive. Acesta a respins astfel argumentele privind drepturile dobândite, afirmând că înscrierea candidaților care au reușit la concursuri generale pe listele de candidați eligibili întocmite la sfârșitul operațiunii de selecție nu conferă părților interesate decât o simplă vocație de a fi numite funcționari stagiați. Această vocație exclude în mod necesar orice drept dobândit, încadrarea în grad a unui candidat care a reușit la un concurs general și este înscris pe lista de candidați eligibili neputând fi considerată dobândită atât timp cât nu a făcut obiectul unei decizii de numire care să respecte formalitățile impuse. Astfel, candidatul care a reușit la un concurs general poate să revendice calitatea de funcționar și, în consecință, să solicite să beneficieze de dispozițiile statutare numai după ce a făcut obiectul unei astfel de decizii.

32 În privința încălcării principiilor egalității de tratament și nediscriminării care rezultă din aplicarea unor criterii de încadrare diferite candidaților care au reușit la același concurs, în funcție de recrutarea lor înainte sau după intrarea în vigoare a statutului, Tribunalul a constatat, la punctele 75-90 din hotărârea atacată, că aceste două categorii de persoane nu se găsesc în situații comparabile. În acest sens, Tribunalul reține că, în măsura în care postul în care este repartizat un funcționar este stabilit prin decizia de numire și aceasta nu se poate întemeia decât pe dispozițiile aplicabile la data adoptării sale, încadrarea în grad a candidaților care au reușit la concursurile generale înscrise pe liste de candidați eligibili înainte de 1 mai 2004, dar care au fost recrutați după această dată, nu se putea efectua în mod legal decât prin aplicarea noilor criterii în vigoare la data adoptării deciziei prin care erau numiți funcționari stagieri. În schimb, candidații care au reușit la concursurile în cauză numiți anterior datei de 1 mai 2004 au trebuit în mod necesar să fie încadrați în grad pe baza vechilor criterii, aflate încă în vigoare la data numirii lor, însă abrogate chiar de la această dată datorită intrării în vigoare a noilor dispoziții statutare.

33 În ceea ce privește încălcarea principiului încrederii legitime în sensul că recurenții au dedus din anunțurile concursurilor care îi vizau asigurarea că li se vor aplica normele vechiului statut, Tribunalul a amintit, la punctele 95-99 din hotărârea atacată, jurisprudența constantă potrivit căreia nimeni nu poate invoca o încălcare a acestui principiu în lipsa unor asigurări precise pe care i le-ar fi oferit administrația și a constatat că dosarul nu conține niciun element care să permită recurenților să conchidă că instituțiile comunitare le-ar fi oferit vreo asigurare care să poată determina speranțe legitime în menținerea vechilor criterii statutare de încadrare în grad a funcționarilor cu ocazia recrutării lor. Anumite anunțuri de concurs și scrisori ale Comisiei au arătat, dimpotrivă, că acelor candidați care au reușit la concursurile amintite li se putea propune o recrutare pe baza noilor dispoziții statutare.

34 În legătură cu încălcarea articolului 31 alineatul (1) din statut privind principiul corespondenței între grad și grupa de funcții indicată în anunțul de concurs și gradul acordat la numire, Tribunalul a reținut, la punctele 108-115 din hotărârea atacată, că

este inerent unei dispoziții tranzitorii, precum articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, să deroge de la anumite reguli statutare a căror aplicare este în mod necesar afectată de schimbarea regimului. Excepția prevăzută de această dispoziție nu depășește ceea ce decurge din numirea ca funcționari, în cadrul noilor reguli statutare, a persoanelor selecționate prin proceduri de concurs inițiate și finalizate sub imperiul vechilor dispoziții.

35 În ceea ce privește încălcarea articolelor 5 și 7 din statut privind principiul corespondenței între grad și post, Tribunalul a considerat, la punctele 124-131 din hotărârea atacată, că, în măsura în care acesta prevede măsuri de tranziție de la vechiul statut către statut, articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut primează, în calitate de *lex specialis*, față de dispozițiile generale ale statutului privind încadrarea funcționarilor și în special față de articolele 5 și 7 din acesta.

36 În al doilea rând, cu privire la pretinsa încălcare de către deciziile în litigiu a principiilor generale ale bunei administrări, transparenței, protecției încrederii legitime, egalității de tratament și nediscriminării, echivalenței gradului și postului, bunei-credințe și solitudinii, Tribunalul a constatat, la punctele 147-155 din hotărârea atacată, că nici anunțurile de concurs, nici scrisorile de prelungire a valabilității listelor de candidați eligibili adresate recurenților nu indicau faptul că noile criterii de încadrare în grad cu ocazia recrutării puteau conține o modificare, în sens descrescător, a gradelor de recrutare care figurează în anunțul de concurs.

Concluziile părților în fața Curții

37 Prin recursul formulat, recurenții solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- în consecință, admiterea concluziilor recurenților, formulate în primă instanță, și, ca urmare:
 - anularea încadrării în grad a recurenților din deciziile privind recrutarea acestora în măsura în care această încadrare este întemeiată pe articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut;
 - reconstituirea carierei recurenților, cu luarea în considerare a experienței acestora în gradele astfel rectificate, a drepturilor lor la avansare și a drepturilor lor de pensie, începând de la gradele în care ar fi trebuit numiți în temeiul anunțurilor de concurs în urma cărora au fost înscrși pe listele candidaților eligibili, fie în gradele care apăreau în aceste anunțuri de concurs, fie în cele corespunzătoare echivalentelor acestora potrivit încadrării din statut și cu treapta corespunzătoare, în conformitate cu normele aplicabile anterior datei de 1 mai 2004, pornindu-se de la decizia privind numirea în funcție a acestora;

- acordarea către recurenți a unor dobânzi de întârziere, pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană, aplicate asupra tuturor sumelor reprezentând diferența dintre salariul corespunzător încadrării lor care apare în deciziile în litigiu și cel corespunzător încadrării la care ar fi avut dreptul, până la data la care va interveni decizia privind încadrarea corectă în grad a acestora și

- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

³⁸ Comisia și Consiliul solicită Curții:

- respingerea recursului ca nefondat și
- obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs.

Cu privire la admisibilitatea recursului

³⁹ Consiliul susține că anumite argumente ale recurenților sunt inadmisibile întrucât nu identifică o încălcare a dreptului comunitar de către Tribunal, ci urmăresc numai reexaminarea argumentelor invocate în primă instanță.

40 După cum a subliniat avocatul general la punctul 31 din concluzii, potrivit unei jurisprudențe bine stabilite, un recurs este inadmisibil dacă, fără să cuprindă cel puțin o argumentare care să identifice în mod specific eroarea de drept care viciază hotărârea în cauză, se limitează la repetarea sau la reproducerea textuală a motivelor și a argumentelor care au fost deja prezentate în fața Tribunalului. În schimb, dacă un recurent contestă interpretarea sau aplicarea dreptului comunitar de către Tribunal, aspectele de drept analizate în primă instanță pot fi rediscutate în cadrul procedurii de recurs. Într-adevăr, dacă un recurent nu ar putea să se bazeze astfel în recurs pe motive și pe argumente utilizate deja în fața Tribunalului, procedura respectivă ar fi lipsită de o parte din sensul său (a se vedea în special Hotărârea din 29 noiembrie 2007, de Bustamante Tello/Consiliul, C-10/06 P, Rep., p. I-10381, punctul 28).

41 În cauza de față, trebuie să se constate că recurenții au identificat, pentru fiecare motiv de recurs, erorile de drept pe care aceștia consideră că le-a săvârșit Tribunalul în pasaje succesive ale hotărârii atacate. Faptul că recurenții reiau, în acest context, argumente pe care le-au formulat în primă instanță nu poate, așadar, să afecteze în niciun mod admisibilitatea motivelor lor de recurs.

42 Prin urmare, toate motivele invocate de recurenți trebuie considerate admisibile.

Cu privire la recurs

- 43 În susținerea recursului formulat, recurenții invocă mai multe erori de drept pe care Tribunalul le-ar fi săvârșit în aprecierea legată de excepția de nelegalitate a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut. În această privință, recurenții invocă printre altele încălcarea articolului 10 din vechiul statut, a drepturilor obținute înainte de intrarea în vigoare a statutului, precum și a principiilor securității juridice și neretroactivității, încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării, încălcarea principiului protecției încrederii legitime și încălcarea articolelor 5, 7 și 31 alineatul (1) din statut și, în ceea ce privește mai multe puncte din aprecierea realizată de Tribunal, încălcarea obligației de motivare.
- 44 Recurenții contestă și aprecierea făcută de Tribunal cu privire la motivele invocate în susținerea nelegalității deciziilor în litigiu. În această privință, aceștia susțin că Tribunalul a încălcat principiile egalității de tratament și nediscriminării și a săvârșit o greșală de motivare în aprecierea legalității acestor decizii.

Cu privire la excepția de nelegalitate a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut

Cu privire la încălcarea articolului 10 din vechiul statut și cu privire la motivarea insuficientă

— Argumentele părților

- 45 Întemeindu-se în special pe Hotărârea Tribunalului din 30 septembrie 1998, Losch/ Curtea de Justiție (T-13/97, RecFP, p. I-A-543 și II-1633), recurenții susțin că, spre

deosebire de considerațiile Tribunalului de la punctele 35-42 din hotărârea atacată, modificarea propunerii Comisiei privind înlocuirea, în cadrul articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, a gradului A *7 cu gradul A *6 ca grad care urmează a fi atribuit persoanelor care fuseseră înscrise înainte de 1 mai 2004 pe listele candidaților eligibili pentru gradul A 7 afectează esența normelor statutului.

46 În această privință, recurenții susțin că efectele unei astfel de modificări, în raport cu propunerea precedentă, trebuie apreciate nu numai din punctul de vedere al obiectului și al poziției dispozițiilor modificate în ansamblul reformei, ci de asemenea în considerarea consecințelor asupra funcționarilor vizați. În speță, modificările menționate, după cum s-ar admite de asemenea la punctul 42 din hotărârea atacată, ar avea un impact considerabil atât asupra carierei, cât și asupra remunerației funcționarilor amintiți. Prin urmare, modificarea propunerii ar fi trebuit supusă Comitetului pentru statutul funcționarilor.

47 În plus, recurenții consideră că Tribunalul a omis să motiveze în mod corespunzător concluzia potrivit căreia înlocuirea gradului A *7 cu gradul A *6 „se inserează în sistemul de ansamblu și în perspectiva globală a unei restructurări evolutive a carierelor”. Or, o astfel de retrogradare nu ar putea fi considerată o normă care să permită punerea în aplicare progresivă a sistemului evolutiv al carierelor.

48 Comisia și Consiliul susțin că modificarea propunerii legate de articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut nu are un caracter „substanțial” în sensul Hotărârii Losch/ Curtea de Justiție, citată anterior. Aceasta ar constitui o modificare minoră a unei prevederi tranzitorii aplicabile unui grup limitat de persoane și se înscrie astfel în structura de ansamblu a unei restructurări evolutive a carierelor, care a constituit un pilon esențial al reformei pentru toți funcționarii.

— Aprecierea Curții

49 În temeiul articolului 283 CE, Consiliul adoptă statutul la propunerea Comisiei și după consultarea celorlalte instituții interesate.

50 Articolul 10 atât din vechiul statut, cât și din statut prevede instituirea unui Comitet pentru statutul funcționarilor, compus dintr-un număr egal de reprezentanți ai instituțiilor Comunităților și de reprezentanți ai comitetelor pentru personal ale acestora. Articolul 10 prevede de asemenea că acest comitet este consultat în privința oricărei propuneri de revizuire a statutului și că acest comitet poate formula sugestii în cadrul unei astfel de revizuirii.

51 În această privință, Tribunalul, la punctele 36-40 din hotărârea atacată, constatând că termenii în care este formulat articolului 10 din statut sunt în mod vădit incompatibili cu o interpretare restrictivă, a afirmat obligația Comisiei de a consulta din nou Comitetul pentru statutul funcționarilor înainte de adoptarea de către Consiliu a dispozițiilor de reglementare respective, atunci când modificări la o propunere a statutului afectează economia propunerii în mod substanțial, o astfel de obligație fiind exclusă pentru modificările punctuale și cu efect limitat. Tribunal a considerat astfel,

evocând Hotărârea din 5 octombrie 1994 Germania/Consiliul (C-280/93, Rec., p. I-4973), că acel caracter substanțial al unei modificări trebuie apreciat din punctul de vedere al obiectului și al poziției dispozițiilor modificate în ansamblul reformei, și nu în considerarea consecințelor individuale asupra funcționarilor vizați.

52 În plus, Tribunalul a constatat că, în speță, modificarea propunerii introduse de legiuitorul comunitar nu este substanțială din moment ce constituie un element complementar al reformei, care se inserează în sistemul de ansamblu și în perspectiva globală a unei restructurări evolutive a carierelor.

53 Contrar afirmațiilor recurenților, o astfel de apreciere nu este viciată de nicio eroare de drept. Într-adevăr, această modificare nu necesita o nouă consultare a Comitetului pentru statutul funcționarilor, întrucât nu se îndepărta în mod substanțial de textul propus comitetului menționat, care, prin urmare, a avut ocazia să își exprime opinia asupra posibilității de a lua în considerare o diferență a gradelor de recrutare între funcționarii – candidați care au reușit la concursuri ce s-au desfășurat înainte de intrarea în vigoare a reformei – recrutați înainte de această dată și cei recrutați după data respectivă.

54 În plus, argumentul din cadrul recursului întemeiat pe motivarea insuficientă a hotărârii atacate nu este întemeiat, întrucât motivarea concluziei cuprinse la punctul 40 din această hotărâre este perfect prezentată la punctul 39 din hotărârea menționată, în care Tribunalul a arătat că „reorganizarea gradelor de încadrare și a grilelor de remunerare a funcționarilor Comunităților Europene care decurge din reforma carierelor introdusă de legiuitorul comunitar a avut ca efect imediat scăderea gradelor de recrutare a noilor funcționari, însoțită în final de o dezvoltare a perspectivelor de carieră ale acestora”. Tribunalul a concluzionat la punctul 40 că „înlocuirea gradului A *7 cu gradul A *6 avută în vedere inițial constituie un element complementar al

reforme, care se inserează în sistemul de ansamblu și în perspectiva globală a unei restructurări evolutive a carierelor”.

- 55 Prin urmare, argumentele formulate de recurenți trebuie să fie considerate neîntemeiate.

Cu privire la încălcarea drepturilor dobândite de recurenți și cu privire la motivarea insuficientă

— Argumentele părților

- 56 În susținerea argumentării întemeiate pe încălcarea drepturilor dobândite, recurenții afirmă că Tribunalul a negat în mod greșit că, înainte de data adoptării deciziilor în litigiu, aceștia au avut posibilitatea să dobândească dreptul la respectarea încadrării indicate în anunțul de concurs. Potrivit recurenților, chiar dacă anunțul de concurs și înscrierea pe lista candidaților eligibili nu conferă dreptul de a fi recrutat, acestea instituie pentru toți participanții la concurs și, *a fortiori*, pentru cei înscriși pe această listă, un drept de a fi tratați în conformitate cu acest anunț de concurs (Hotărârea din 20 iunie 1985, Spachis/Comisia, 138/84, Rec., p. 1939), precum și, dacă este cazul, de a fi recrutați la nivelul și pentru funcțiile anunțate în anunțul de concurs amintit. Candidații incluși pe lista candidaților eligibili ar dobândi, prin urmare, un drept la respectarea acestor condiții de recrutare la momentul eventualei lor numiri. Aceștia arată, în plus, că patru dintre ei au primit deciziile de recrutare înainte de 1 mai 2004 și că aceste decizii intră în domeniul de aplicare al vechiului statut. Întrucât Tribunalul nu ar fi răspuns la aceste argumente în hotărârea atacată, ar fi încălcat obligația de motivare.

- 57 Comisia afirmă în replică faptul că legiuitorul trebuie să respecte drepturile dobândite atunci când o situație juridică este definitiv constituită sub incidența legislației anterioare și când materializarea avantajului efectiv pe care aceasta o conferă persoanei interesate nu mai depinde de niciun act și de nicio omisiune a autorității publice în raport cu care aceasta dispune de o competență discreționară sau chiar de o marjă de apreciere.
- 58 Situația juridică ce se naște prin înscrierea pe o listă a candidaților eligibili întocmită în urma unui concurs general nu ar constitui un drept dobândit, ci o vocație la numire, întrucât faptul generator al dreptului la respectarea condițiilor statutare ar fi actul de numire. Prin urmare, ar fi contradictoriu să se pretindă, astfel cum procedează recurenții, că persoanele aflate pe lista candidaților eligibili nu au vocația de a pretinde *maius*, și anume numirea ca funcționar stagiar, dar au dreptul la *minus*, și anume un anumit grad de recrutare.
- 59 Consiliul, care invocă argumente similare celor prezentate de Comisie, adaugă că un anunț de concurs, care obligă în mod cert AIPN, nu împiedică legiuitorul, în cadrul unei reforme a sistemului de cariere, să stabilească echivalența gradelor de concurs cu gradele de recrutare, potrivit noului sistem.

— Aprecierea Curții

- 60 În această privință, trebuie reamintit că raportul juridic dintre funcționari și administrație este de natură statutară, și nu contractuală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 martie 1975, Gillet/Comisia, 28/74, Rec., p. 463, punctul 4). Din aceasta rezultă că drepturile și obligațiile funcționarilor pot fi modificate în orice moment de legiuitor.

- 61 În principiu, actele normative de modificare a unei dispoziții legislative precum regulamentele de modificare a statutului se aplică, fără excepție, efectelor viitoare ale unei situații care a apărut sub incidența normei vechi (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 iunie 1999, *Butterfly Music*, C-60/98, Rec., p. I-3939, punctul 24).
- 62 Numai în situațiile apărute și constituite definitiv sub incidența normei precedente, care instituie drepturi dobândite, lucrurile nu stau astfel (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 14 aprilie 1970, *Brock*, 68/69, Rec., p. 171, punctul 7, Hotărârea Curții din 5 decembrie 1973, *SOPAD*, 143/73, Rec., p. 1433, punctul 8, și Hotărârea Curții din 10 iulie 1986, *Licata/CES*, 270/84, Rec., p. 2305, punctul 31).
- 63 Un drept este considerat dobândit atunci când faptul generator al acestuia s-a produs înainte de modificarea legislativă. Cu toate acestea, situația amintită nu se regăsește în cazul unui drept al cărui fapt constitutiv nu s-a realizat sub incidența legislației care a fost modificată.
- 64 În speță, la data intrării în vigoare a statutului, recurenții erau candidați care au reușit la concurs, înscriși pe liste de candidați eligibili. Aceștia nu aveau, în calitatea amintită, niciun drept dobândit de a fi numiți, ci aveau numai o vocație în acest sens. Încadrarea lor în grad depindea de numirea lor, care este de competența AIPN.
- 65 În consecință, în măsura în care situația care a dat naștere dreptului recurenților la respectarea anumitor condiții de recrutare nu s-a definitivat înainte de intrarea în vigoare a statutului, aceștia nu pot invoca niciun drept dobândit (a se vedea în acest sens Hotărârea *Gillet/Comisia*, citată anterior, punctul 5).

⁶⁶ Astfel de considerații sunt valabile de asemenea pentru acei recurenți care au fost recrutați ca funcționari stagiați înainte de 1 mai 2004 și care au fost numiți funcționari după această dată.

⁶⁷ Prin urmare, constatând în speță inexistența unor drepturi dobândite de candidații care au reușit la concursurile respective, hotărârea atacată nu conține nicio încălcare a principiului invocat de recurenți și răspunde corespunzător cerințelor legale la întrebările adresate de aceștia din urmă în primă instanță.

⁶⁸ Prin urmare, trebuie să se considere că acest argument este neîntemeiat.

Cu privire la încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării, precum și a principiilor separației puterilor și ierarhiei normelor, dreptului la o protecție jurisdicțională și cu privire la motivarea insuficientă

— Argumentele părților

⁶⁹ În ceea ce privește încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării, recurenții susțin că toți candidații care au reușit la un concurs constituie una și aceeași categorie în scopul respectării acestor principii. Tribunalul ar fi încălcat, prin urmare, principiile menționate considerând că acei candidați care au reușit la același concurs nu au toți dreptul de a fi încadrați potrivit condițiilor stabilite în respectivul anunț de concurs.

70 În opinia recurenților, printr-o asemenea constatare, Tribunalul a recunoscut competența legiuitorului de a modifica dispozițiile statutare fără a fi obligat să respecte principiile egalității de tratament și nediscriminării. Prin urmare, pe de o parte, acesta ar fi exclus posibilitatea unui control jurisdicțional asupra competenței legiuitorului, contrar fundamentelor statului de drept și, în special, principiului separației puterilor, și, pe de altă parte, ar fi încălcat dreptul la protecție jurisdicțională. În schimb, instanța comunitară ar trebui să aprecieze dacă o diferență de tratament care rezultă din intrarea în vigoare a unei modificări a normelor de drept trebuie considerată justificată.

71 În plus, Tribunalul ar fi omis să justifice decizia de a se îndepărta de Hotărârea sa din 30 septembrie 1998, Ryan/Curtea de Conturi (T-121/97, Rec., p. II-3885), în cadrul căreia a constatat încălcarea principiului egalității în materia drepturilor de pensie a unor membri ai Curții de Conturi a Comunităților Europene.

72 În sfârșit, recurenții invocă o eroare de drept la punctul 89 din hotărârea atacată, care reiese din faptul că Tribunalul ar fi exclus o discriminare pe motiv de vârstă, întrucât recurenții, în special cei mai în vârstă, sunt încadrați, prin aplicarea articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, la nivelul de debut al carierei, în timp ce, în cadrul procedurii de recrutare, la gradul A 7/A 6 sau B 5/B 4 s-a ținut cont de o experiență profesională, care era de altfel solicitată.

73 Comisia susține că raționamentul Tribunalului nu se întemeiază în niciun caz pe ideea conform căreia legiuitorul nu este ținut de principiul egalității de tratament. În schimb, acesta ar ridica problema „întinderii intertemporale” a acestui principiu și s-ar întemeia pe constatarea că legiuitorul are competența de a adopta, pentru viitor, modificări ale dispozițiilor din statut pe care le consideră conforme interesului serviciului. Prin

urmare, potrivit Comisei, chiar dacă astfel de modificări conduc la o situație mai defavorabilă pentru funcționari decât situația care decurgea din vechile dispoziții, persoanele interesate nu au posibilitatea să invoce menținerea unei situații de drept de care au putut beneficia la un moment dat.

74 Într-adevăr, principiul egalității de tratament nu ar avea un domeniu de aplicare intertemporal în sensul că nu ar împiedica caracterul variabil al normelor de drept. Prin urmare, nu ar fi contrar acestui principiu faptul ca o legislație nouă să reglementeze efectele viitoare ale unei situații născute sub incidența unei reglementări anterioare într-un mod diferit față de modul în care această reglementare le-ar fi tratat înainte de modificare.

75 Consiliul prezintă argumente similare celor invocate de Comisie. Acesta adaugă că aplicarea principiului egalității de tratament potrivit criteriilor indicate de recurenți ar avea drept consecință o inegalitate de tratament între funcționarii recrutați înainte de 1 mai 2004, în funcție de împrejurarea dacă aceștia erau candidați care au reușit la concursuri ce s-au desfășurat înainte sau după această dată. În schimb, potrivit Consiliului, funcționarii recrutați după această dată constituie o singură categorie care are dreptul la același regim statutar.

— Aprecierea Curții

76 După cum reiese din jurisprudența Curții, se încalcă principiul egalității de tratament, aplicabil dreptului funcției publice comunitare, atunci când două categorii de persoane, ale căror situații de fapt și de drept nu prezintă o diferență esențială, beneficiază de un tratament diferit cu ocazia recrutării lor și când o astfel de diferență de tratament nu

este justificată în mod obiectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 ianuarie 2001, Martínez del Peral Cagigal/Comsia, C-459/98 P, Rec., p. I-135, punctul 50).

77 La punctele 79-83 din hotărârea atacată, Tribunalul s-a întemeiat pe constatarea că încadrarea în grad a recurenților nu putea fi făcută în mod legal decât cu aplicarea criteriilor stabilite în statut și în special la articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la acesta, în vigoare la data adoptării deciziilor în litigiu. Din aceasta Tribunalul a dedus că nu se poate considera că recurenții fac parte din aceeași categorie cu candidații care au reușit la același concurs numiți anterior datei de 1 mai 2004 și cărora trebuie să li se aplice reglementarea în vigoare înainte de reformă. Prin urmare, Tribunalul a hotărât că, prin faptul că prevede pentru recurenți un regim diferit de cel aplicabil altor funcționari, această dispoziție nu aduce atingere principiului nediscriminării.

78 În această privință, trebuie reamintit că, în principiu, legiuitorul are obligația de a respecta, atunci când adoptă norme aplicabile în special în materia funcției publice comunitare, principiul general al egalității de tratament.

79 Cu toate acestea, în cauza de față, trebuie să se constate că, prin adoptarea articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, din care rezultă o diferență de tratament între funcționarii care au reușit la același concurs recrutați înainte și, respectiv, după reformă, legiuitorul nu a încălcat un astfel de principiu, întrucât tratamentul diferențiat afectează funcționari care nu fac parte din una și aceeași categorie.

- 80 Într-adevăr, după cum a constatat Tribunalul, recurenții, în calitate de funcționari recrutați după 1 mai 2004, nu se găsesc în aceeași situație juridică în care se găsesc funcționarii recrutați înainte de această dată, întrucât, la momentul intrării în vigoare a reformei, spre deosebire de funcționarii deja recrutați, aceștia nu aveau decât vocația de a fi numiți.
- 81 O astfel de diferență de tratament se bazează în plus pe un element obiectiv și independent de voința legiuitorului comunitar, și anume data recrutării stabilită de AIPN. Pe de altă parte, trebuie adăugat că, prin echilibrarea intereselor diferitelor categorii de funcționari în cadrul introducerii progresive a noului regim statutar, legiuitorul comunitar a putut în mod legal să decidă că recrutarea persoanelor în situația particulară a recurenților va avea loc în condițiile stabilite de noul regim, acordându-le totodată un tratament mai favorabil decât cel aplicabil funcționarilor care au reușit la concursul ce s-a desfășurat după 1 mai 2004 și care au fost recrutați ulterior.
- 82 Din considerațiile de mai sus reiese că, spre deosebire de ceea ce susțin recurenții, Tribunalul, pe de o parte, s-a pronunțat asupra respectării principiului egalității de tratament în privința articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut și, pe de altă parte, nu a săvârșit nicio eroare de drept în aprecierea realizată asupra respectării acestui principiu.
- 83 În plus, în ceea ce privește pretinsa discriminare întemeiată pe vârstă, care a fost invocată de recurenți în legătură cu situația recurenților mai în vârstă, trebuie subliniat că, după cum a afirmat în mod întemeiat Tribunalul, criteriile de încadrare menționate la articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut sunt vădit independente de luarea în considerare a vârstei candidaților care au reușit la concursurile respective și, în plus, prevăd, în privința categoriei A, o distincție între gradul de bază A *5 (vechiul grad A 8) și gradul superior A *6 (vechiul grad A 7/A 6).

84 Prin urmare, argumentele recurențelor întemeiate pe încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării, a principiilor separației puterilor și ierarhiei normelor, precum și pe încălcarea dreptului la o protecție jurisdicțională trebuie respinse.

85 În plus, întrucât hotărârea atacată a fost suficient motivată în această privință, nu se poate reproșa Tribunalului că nu a explicat în motivarea acestei hotărâri diferența dintre aprecierea realizată în prezenta cauză și cea din cadrul cauzei în care s-a pronunțat Hotărârea Ryan/Curtea de Conturi, citată anterior.

86 Prin urmare, Tribunalul nu a încălcat obligația de motivare, iar acest argument trebuie înlăturat.

Cu privire la nerespectarea încrederii legitime, precum și cu privire la denaturarea elementelor de probă

— Argumentele părților

87 Potrivit recurențelor, Tribunalul, afirmând că administrația nu a oferit nicio asigurare precisă în privința încadrării lor, a încălcat principiul protecției încrederii legitime și a denaturat înscrisurile de la dosar. Aceștia subliniază nu numai că anunțurile de concurs nu cuprindeau nicio mențiune cu privire la lucrările de modificare a vechiului statut și că toată documentația scrisă accesibilă pe site-ul internet se referea la acesta din urmă, ci și, în plus, împrejurarea că patru dintre recurenți nu ar fi primit nicio indicație privind noul regim, nici în scrisorile care conțineau oferta de angajare, primite înainte de intrarea în vigoare a reformei, nici cu ocazia vizitei medicale de angajare. Într-adevăr, administrația ar fi informat-o pe doamna Fumey la data începerii raporturilor de

muncă, iar pe doamnele Gerhards, Hamilton, precum și pe domnul Millar, printr-o scrisoare de modificare a ofertei de recrutare, primită cu patru zile înaintea datei începerii raporturilor de muncă.

- ⁸⁸ În replică, Consiliul și Comisia afirmă că asigurările care provin de la o autoritate publică nu pot fi luate în considerare în scopul aprecierii legalității actelor legiuitorului comunitar. Prin urmare, argumentele întemeiate pe diferite elemente de fapt ale recursului sunt inoperante în cadrul excepției de nelegalitate a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut. Acestea susțin, în plus, că asigurări date de administrație care nu țin cont de dispozițiile aplicabile nu pot da naștere unei încrederi legitime în beneficiul persoanei vizate. În orice caz, potrivit acestor instituții, Tribunalul ar fi luat act de diferența dintre situațiile recurenților.

— Aprecieria Curții

- ⁸⁹ În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului protecției încrederii legitime, Tribunalul a considerat, la punctul 98 din hotărârea atacată, că dosarul nu conține niciun element care să permită recurenților să conchidă că instituțiile comunitare le-ar fi oferit vreo asigurare care să poată determina speranțe legitime în menținerea vechilor criterii statutare de încadrare în grad a funcționarilor cu ocazia recrutării lor.
- ⁹⁰ Este de necontestat că, în speță, anumiți recurenți au primit, înaintea adoptării deciziilor în litigiu, indicații din partea administrației în privința încadrării lor potrivit criteriilor menționate în anunțul de concurs. Aceste indicații erau totuși însoțite de avertismente în legătură cu posibilitatea de a li se propune o încadrare pe baza noilor dispoziții statutare.

- 91 Or, chiar considerând că astfel de indicații reprezintă asigurări precise susceptibile să dea naștere unei încrederi legitime în beneficiul destinatarilor, trebuie să se excludă, după cum a procedat Tribunalul la punctul 95 din hotărârea atacată, posibilitatea pentru recurenți de a se prevala de aceasta pentru a contesta legalitatea normei juridice pe care se întemeiază deciziile în litigiu. Într-adevăr, particularii nu se pot prevala de principiul protecției încrederii legitime pentru a se opune aplicării unei noi dispoziții de reglementare, în special într-un domeniu în care legiuitorul dispune de o largă putere de apreciere (a se vedea în special Hotărârea din 19 noiembrie 1998, Spania/Consiliul, C-284/94, Rec., p. I-7309, punctul 43).
- 92 După cum a subliniat avocatul general la punctul 121 din concluzii, actele administrative nu pot limita marja de manevră a legiuitorului, și nici nu pot reprezenta un parametru al legalității pe care acesta trebuie să îl respecte.
- 93 Prin urmare, argumentele recurenților privind încălcarea încrederii legitime nu sunt întemeiate, iar cele privind denaturarea elementelor de probă sunt inoperante.

Cu privire la încălcarea articolului 31 din statut, precum și cu privire la motivarea insuficientă

— Argumentele părților

- 94 Potrivit recurenților, articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII contrazice articolul 31 din statut privind dreptul candidaților de a fi numiți în gradul din grupa de funcții indicat în anunțul concursului. În această privință, recurenții arată că dispozițiile tranzitorii contestate au, față de ei și de AIPN, un efect definitiv, și nu tranzitoriu. Într-adevăr,

recurenții ar fi numiți în mod definitiv conform dispozițiilor numite „tranzitorii”, iar încadrarea definitivă la data la care își produce efectele numirea acestora ar fi valabilă pentru toată cariera lor. Aceștia menționează în plus că Tribunalul nu ar fi explicat motivul derogării, introduse de articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, de la normele tranzitorii aplicate altor funcționari.

95 Potrivit Comisiei, trebuie să se distingă, în ceea ce privește calificarea drept tranzitoriu sau definitiv, între, pe de o parte, o dispoziție și, pe de altă parte, efectele juridice ale unei decizii adoptate în temeiul unei astfel de dispoziții. Într-adevăr, trebuie considerate tranzitorii dispozițiile al căror domeniu de aplicare se limitează la situații existente la un moment dat sau pe o perioadă determinată. În schimb, efectele juridice ale unei decizii adoptate în temeiul unei dispoziții tranzitorii ar putea efectiv să aibă un caracter definitiv. Caracterul tranzitoriu al articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut ar fi, prin urmare, perfect compatibil cu caracterul definitiv al deciziei de încadrare în grad.

96 Consiliul adaugă că articolul 12 alineatul (3) amintit mai sus poate deroga de la articolul 31 din statut, întrucât aceste două dispoziții se găsesc în același act normativ și au același rang și, în plus, prima normă vizează o situație specifică, în timp ce a doua reprezintă o normă generală. Prin urmare, faptul că articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut ar constitui o *lex specialis* în raport cu articolul 31 din statut ar fi suficient pentru a exclude orice incompatibilitate între cele două dispoziții.

— Aprecieria Curții

- ⁹⁷ Potrivit articolului 31 alineatul (1) din statut, candidații care au reușit la concurs „sunt numiți în gradul din grupa de funcții indicat în anunțul concursului la care au fost acceptați”.
- ⁹⁸ Pronunțându-se asupra argumentelor întemeiate pe încălcarea acestei dispoziții din statut, Tribunalul a menționat mai întâi, la punctul 109 din hotărârea atacată, că, deși se deducea în mod necesar din dispoziția menționată că acei candidați care au reușit la concursurile generale trebuie să fie numiți funcționari în gradul indicat în anunțul de concurs în urma căruia au fost recrutați, stabilirea nivelului posturilor care urmează să fie ocupate și a condițiilor de numire a candidaților care au reușit la concurs în aceste posturi, realizată de Comisie în conformitate cu dispozițiile din vechiul statut la redactarea anunțurilor concursurilor în litigiu, nu a putut avea efect după data de 1 mai 2004, reținută de legiuitorul comunitar pentru intrarea în vigoare a noii structuri de cariere.
- ⁹⁹ Tribunalul a subliniat în continuare, la punctele 110-113 din hotărârea atacată, că articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut este o dispoziție tranzitorie care are ca unic scop stabilirea încadrării unei anumite categorii de funcționari și că legiuitorului îi este permis să adopte pentru viitor, în interesul serviciului, modificări la dispozițiile din statut, chiar dacă dispozițiile modificate sunt mai puțin favorabile decât cele vechi.
- ¹⁰⁰ Aceste aprecieri nu conțin vreo eroare de drept. Într-adevăr, pe de o parte, dacă un candidat care a reușit la un concurs dobândește în principiu, conform articolului 31 alineatul (1) din statut, dreptul de a fi încadrat în gradul din grupa de funcții indicat în anunțul concursului, dacă este numit, această dispoziție nu se poate aplica decât în condițiile unei reglementări nemodificate, întrucât această dispoziție nu poate obliga AIPN să adopte o decizie neconformă statutului, astfel cum a fost modificat de legiuitorul comunitar și, prin urmare, nelegală. În plus, după cum s-a arătat la punctele 64 și 65 din prezenta hotărâre, recurenții, în calitate de candidați care au reușit

la concursuri ce s-au desfășurat înainte de intrarea în vigoare a reformei statutului, nu pot invoca niciun drept, dobândit înainte de intrarea în vigoare a statutului, de a fi numiți într-un grad determinat. Prin urmare, un astfel de drept nu poate fi invocat în temeiul articolului 31 din statut.

101 Pe de altă parte, articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, în calitate de dispoziție tranzitorie cu caracter special, poate institui o derogare de la norma cu caracter general prevăzută la articolul 31 din statut, aplicabilă unei categorii determinate de funcționari.

102 Prin urmare, argumentele recurenților prin care aceștia urmăresc să demonstreze o eroare de drept în aprecierea legată de pretinsa încălcare a acestui din urmă articol și o motivare insuficientă nu sunt întemeiate.

Cu privire la încălcarea articolelor 5 și 7 din statut, precum și cu privire la motivarea insuficientă

— Argumentele părților

103 Potrivit recurenților, Tribunalul a considerat în mod greșit că o dispoziție tranzitorie poate deroga de la prevederile articolelor 5 și 7 din statut, care consacră principiul corespondenței între gradul și postul funcționarului. Prin urmare, Tribunalul ar fi admis că o dispoziție tranzitorie poate deroga de la orice dispoziție statutară, precum și de la principiile generale de drept.

- 104 Comisia și Consiliul consideră că recurenții interpretează în mod greșit hotărârea atacată în sensul că Tribunalul ar fi stabilit că articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut ar deroga de la norma prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din statut. Dimpotrivă, într-o interpretare corectă a acestei hotărâri, echivalența dintre grad și post ar fi menținută.

— Aprecierea Curții

- 105 Argumentele Comisiei și ale Consiliului trebuie considerate întemeiate. Într-adevăr, contrar afirmațiilor recurenților, Tribunalul, la punctele 126-128 din hotărârea atacată, nu a afirmat că articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut derogă de la prevederile articolelor 5 și 7 din statut, care prevăd principiul corespondenței între grad și post. Dimpotrivă, în special la punctele 126 și 131 din hotărârea atacată, se afirmă că articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut prevede criterii de aplicare ale unui astfel de principiu pentru funcționarii recrutați în timpul perioadei tranzitorii.
- 106 Prin urmare, argumentele întemeiate pe încălcarea articolelor 5 și 7 din statut și pe o motivare insuficientă trebuie considerate ca vădit nefondate.
- 107 Din considerațiile de mai sus reiese că argumentele recurenților care urmăresc să se constate existența unor erori de drept, precum și a unei motivări insuficiente în cadrul aprecierii realizate de Tribunal în privința excepției de nelegalitate a articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut trebuie înlăturate.

Cu privire la încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării, precum și cu privire la o motivare insuficientă în aprecierea legalității deciziilor în litigiu

Argumentele părților

- 108 Recurenții susțin că, prin respingerea motivelor de anulare privind deciziile în litigiu, Tribunalul a încălcat principiile egalității de tratament și nediscriminării, precum și obligația de motivare, întrucât acesta ar fi considerat în mod implicit ilegale deciziile de recrutare a anumitor candidați care au reușit la aceleași concursuri ca și recurenții, adoptate cu prioritate înainte de 1 mai 2004, și nu ar fi constatat că, acordând candidaților care au reușit la concurs și care au fost recrutați înainte de 1 mai 2004 un tratament diferențiat de cel aplicat recurenților, Comisia a încălcat aceste principii.
- 109 Comisia afirmă că interpretarea recurenților privind hotărârea atacată este greșită.

Aprecierea Curții

- 110 În cadrul hotărârii atacate, în special la punctele 150-152 din aceasta, Tribunalul a afirmat în primul rând că o informare prealabilă insuficientă a recurenților nu este de natură să determine prin ea însăși nelegalitatea deciziilor în litigiu. În al doilea rând, acesta a amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, legalitatea unui act individual

atacat în fata instanței comunitare trebuie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data la care a fost adoptat actul și că, în această privință, deciziile în litigiu au fost toate adoptate în conformitate cu noile dispoziții imperative ale articolului 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut, a cărui nelegalitate nu a fost demonstrată.

- 111 Asemenea considerații, în măsura în care fondează aprecierea legată de deciziile în litigiu pe un temei juridic corect, și anume pe reglementarea în vigoare la data adoptării lor (a se vedea Hotărârea din 17 mai 2001, IECC/Comisia, C-449/98 P, Rec., p. I-3875, punctul 87), nu sunt viciate de nicio eroare de drept și oferă o motivare suficientă a respingerii argumentelor invocate în primă instanță. Prin urmare, argumentele recurențelor întemeiate pe încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării sunt inoperante, iar argumentul întemeiat pe o motivare insuficientă este neîntemeiat.
- 112 Din considerațiile de mai sus reiese că recursul trebuie considerat nefondat și trebuie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 113 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În temeiul articolului 70 din acest regulament, în litigiile dintre Comunități și agenții acestora, cheltuielile efectuate de instituții rămân în sarcina acestora. Cu toate acestea, din articolul 122 al doilea

paragraf din regulamentul menționat reiese că articolul 70 nu se aplică recursurilor declarate de funcționari sau de alți agenți ai unei instituții împotriva acesteia.

114 Întrucât Comisia a solicitat obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată, iar recurenții au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată.

115 În temeiul articolului 69 alienatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, aplicabil de asemenea în temeiul articolului 118 din același regulament, intervenientul în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Le obligă pe doamnele Centeno Mediavilla, Fumey, Gerhards, Hamilton, pe domnii Hill, Huby, Klein, Lombardi, Millar, Moraitis, pe doamnele Palmer, Robinson, pe domnul Rouxel, pe doamna Silva Mendes, și pe domnii van den Hul, Von Nordheim Nielsen și Zouridakis la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs.

3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

Semnături